Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ndo monstremus. Memento queso qd sic lutu feceris
me. Sic lutu quippe homo nr intior extitit. quia
sci spe grā trenę mentis infundit ut ad intellectū
sui cditoris erigat. Humana nāq; cogitatio quę per
cati sui sterilitatē arui. puim sci spe quasi irriga
ta tra uiridescit. s; sepe dum pceptis supni domini
tutibus sine intruptione utim. ad puata fiduciam
usu tanue pspertatis eleuam. Vnd fit plerūq; ut isde
qui subleuauerat parūp spe deserat. quatenus ipsū
sibi hominē ostendat. Qd scs uir ptin expmit cum
subiungit. & inpuluere reduces me. Quia enim psub
tractionē spe mens aliqntu intemptatione
deserit quasi ab humore pstano tra siccat. ut infir
mitatē sua derelictus sentiat. & sine infusione spnę
gr̄ę quantum homo arui agnoscat Qui apte qq;
reduci apuluere dr. quia dimissus sibi cui lubet
tēptationis aura raptat. s; du relicti ecitum. ea
que afflati cognouim suptili ia dona cogitam.
Vnde subiungit Nonne sicut lac mulsisti me. &
sic caseu me coagulasti. Mens etenim nra cū psei
spe grām abusu uetuste euersionis abstrahit sic
lac mulget qa inquada inchoationis noue tene
ritudine & suptilitate format. Sic caseu coagulat.
quia incstipatione pinguescentis cogitationis
astringitur. ut nequaquā ia pdesideria defluat
s; in uno amore colligens ad solida reformatio
nē esurgat. Plerūq; o cont hec eadē rudimēta
spiritualia excusu ueteri caro sub murmurat.